

Sygn. akt III AUa 2172/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Mirosław Godlewski

Sędziowie: SSA Beata Michalska (spr.)

del. SSO Sławomir Matusiak

Protokolant: sekretarz sądowy Monika Nagy

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 października 2016 r. w Ł.

sprawy **I. C.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziałowi w Ł.**

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek apelacji I. C.

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 5 października 2015 r. sygn. akt VIII U 944/15

oddala apelację.

S. M. M. B. M.

Sygn. akt III AUa 2172/15

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z 5 października 2015r., w sprawie o sygn. akt VIII U 944/15, oddalił odwołanie I. C. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w Ł. z 26 lutego 2015 r. odmawiającej prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury w 2015r. na podstawie art. 108 i art.183 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t.: Dz.U. z 2016 r., poz.887) .

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło po dokonaniu przez Sąd (...) instancji następujących ustaleń faktycznych:

I. C., ur. (...) , złożyła w dniu 10 października 2014 r. wniosek o emeryturę. Decyzją z 3 listopada 2014 r. organ rentowy przyznał wnioskodawczyni emeryturę od 3 listopada 2014 r., tj. od daty osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego na podstawie art. 24 i 183 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wysokość świadczenia obliczona na podstawie art.53 ustawy wyniosła 2.427,68 zł. brutto miesięcznie. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 lat kalendarzowych od 1994 r. do 2003 r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 97,87 %. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w ilości 40 lat, 11 miesięcy i 19 dni oraz nieskładkowe w ilości 8 dni. Wysokość emerytury na podstawie art. 26 ustalono przez podzielenie podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, które ustalono na dzień zgłoszenia wniosku o emeryturę, tj. na 10 października 2014 r. Do obliczenia emerytury przyjęto kwotę

składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę. Kwota składki zaewidencjonowana na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 151.298,99 zł., kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego 419.650,59 zł., średnie dalsze trwanie życia wynosiło 252,00 miesięcy. Wysokość miesięczna świadczenia wyniosła kwotę 2.265,67 zł. brutto. Obliczając wysokość emerytury na podstawie art. 183 cyt. ustawy, organ rentowy ustalił, że 20 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 wyniosła 485,54 zł, natomiast 80 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 – 1.812,54 zł. Łącznie wysokość świadczenia wyniosła 2.298,08 zł brutto. Wypłata emerytury uległa zawieszeniu z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia.

Jak ustalił Sąd Okręgowy, ubezpieczona była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Przedsiębiorstwie (...)Spółka z o.o. w Ł.. od 1 stycznia 1993 r. do 29 grudnia 2014r. i tego samego dnia złożyła w organie rentowym świadectwo pracy, wniosła o ustalenie ostatecznej kwoty świadczenia i podjęcie jego wypłaty.

Decyzją z 9 stycznia 2015 r. ZUS ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury od 1 grudnia 2014 r., tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. Wysokość świadczenia obliczona na podstawie art. 53 wyniosła 2.434,49 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w ilości 41 lat, 1 miesiąca i 13 dni oraz nieskładkowe w ilości 8 dni. Organ doliczył do stażu pracy okres od 7 października do 30 listopada 2014 r. Natomiast wysokość emerytury na podstawie art. 26 wyniosła kwotę 2.277,77 zł. Kwota składki zaewidencjonowana na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 152.752,77 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego 419.650,59 zł, średnie dalsze trwanie życia wynosiło 251,30 miesięcy. Obliczając wysokość emerytury na podstawie art. 183 ustawy organ rentowy ustalił, że 20 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej wyniosła 486,90 zł., natomiast 80 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej 1.822,22 zł. Łącznie zatem wysokość miesięczna świadczenia wyniosła kwotę 2.309,12 zł. brutto.

W dniu 16 stycznia 2015r. ubezpieczona wniosła o ponowne ustalenie wysokości emerytury. Decyzją z 28 stycznia 2015 r. organ rentowy na podstawie art. 108 ustawy o emeryturach i rentach z FUS dokonał przeliczenia emerytury od dnia 1 stycznia 2015 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Do obliczenia emerytury na podstawie art. 26 ustawy przyjęto kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę. Niniejszą decyzją doliczono składki zewidencjonowane na koncie wnioskodawczyni za grudzień 2014 r. Kwota składki zaewidencjonowana na koncie (za grudzień 2014 r.) z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 837,64 zł., średnie dalsze trwanie życia wynosiło 250,50 miesięcy. Wysokość miesięczna świadczenia wyniosła kwotę 2.312,46 zł. brutto ($837,64 : 250,50 = 3,34$ zł i następnie $3,34$ zł + 2309,12 zł).

W dalszej kolejności 20 lutego 2015r. ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o doliczenie składki zaewidencjonowanej po 31 grudnia 2014r. i doliczenie do stażu pracy miesiąca grudnia 2014r. W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd meriti uznał, że odwołanie ubezpieczonej nie zasługiwało na uwzględnienie. Sąd (...) instancji przywołał treść przepisu art. 24 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w myśl którego ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184. Wiek emerytalny dla kobiet urodzonych w okresie od dnia 1 kwietnia 1954 r. do dnia 30 czerwca 1954 r. wynosi co najmniej 60 lat i 6 miesięcy (ust. 1a pkt. 7). Zgodnie zaś z art. 25 ust. 1 podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24 (to jest ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r.) stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185. Stosownie zaś do art. 26 ust. 1 emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Zgodnie z art. 183 ust. 1, emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 r., z wyjątkiem ubezpieczonych, którzy pobrali emeryturę na podstawie przepisów art. 46 lub 50, o ile osoba ta nie

była członkiem otwartego funduszu emerytalnego albo złożyła wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej, o której mowa w ust. 1, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2013 albo 2014, wynosi:

- 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz
- 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26. /ust. 5/

6. Do ponownego ustalenia wysokości emerytury, o której mowa w ust. 1-5, z tytułu podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po dniu przyznania emerytury stosuje się art. 108. Na mocy art. 108 ust. 1 jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w art. 24 lub 24a, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w ust. 2. W myśl ust. 2 art. 108 emerytura obliczona według zasad określonych w art. 26 powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa w art. 24 i 24a, i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 4 i 5. Z kolei w myśl ust. 3 art. 108 ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych.

Ust. 4 stanowi, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek zaewidencjonowanych od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy, do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do kolejnych wniosków o ustalenie emerytury w nowej wysokości. Powołał nadto art. 114 ust. 1, że prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Sąd (...) instancji wskazał, że od dnia 3 listopada 2014 r. wnioskodawczyni uzyskała prawo do emerytury mieszanej na podstawie art. 183 ustawy, a wypłata świadczenia została zawieszona z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia. Po ustaniu zatrudnienia z dniem 29 grudnia 2014 r. ZUS decyzją z 9 stycznia 2015 r. doliczył do stażu pracy wnioskodawczyni okres od 07.10.2014 r. do 30.11.2014 r. i podjął wypłatę świadczenia od dnia 1 grudnia 2014 r.

Kolejną decyzją z dnia 28 stycznia 2015 r. organ rentowy zgodnie z żądaniem ubezpieczonej doliczył składki zewidencjonowane na koncie za grudzień 2014 r. W świetle art. 108 ustawy emerytalnej możliwe jest bowiem zaliczenie zaewidencjonowanych składek od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy, do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury. Zdaniem Sądu Okręgowego, składka zaewidencjonowana na koncie w styczniu za miesiąc grudzień 2014 r. wyniosła 837,64 zł., a przeliczenie emerytury wyglądało następująco: składkę za miesiąc grudzień 2014 r. podzielono przez wyrażone w miesiącach dalsze trwanie życia (25,50 miesięcy), czyli $837,64 \text{ zł} : 25,50 = 32,85 \text{ zł}$ i kwotę tę dodano do przysługującej emerytury- 2309,12 zł (decyzja z dnia 09.01.2015 r.) co łącznie dało kwotę 2341,97 zł. W ocenie Sądu (...) instancji, brak było podstaw do ponownego obliczenia emerytury poprzez doliczenie składek za grudzień 2014 r., albowiem składka za ten miesiąc w wysokości 837,64 zł. została już doliczona decyzją z dnia 28 stycznia 2015 r. na wniosek ubezpieczonej i w związku z tym nie podlega ponownemu doliczeniu.

Odnosnie zaś żądania doliczenia do stażu pracy 29 dni składkowych w grudniu 2014 r. do emerytury wyliczonej na podstawie art. 53 w/w ustawy, Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z art. 109 ustawy emerytalnej zasady przeliczenia emerytury w myśl art. 110 - 113 dotyczą tylko emerytur obliczonych w całości na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej. W myśl art. 183 ust. 6 do ponownego ustalenia wysokości emerytury, o której mowa w ust. 1-5 tego przepisu (emerytura mieszana), z tytułu podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po dniu przyznania emerytury stosuje się art. 108 ustawy emerytalnej. Przedmiotowy przepis zaś pozwala jedynie przeliczać emeryturę w zakresie doliczenia składki uzyskanej po przyznaniu decyzji o prawie do emerytury, nie przewiduje natomiast możliwości przeliczenia

emerytury po dacie przyznania do niej prawa (w przypadku ubezpieczonej – po 3 listopada 2014 r.), z uwzględnieniem okresów przebytych po przyznaniu prawa do świadczenia.

Mając na uwadze wskazane okoliczności Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 47714 § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, jako niezasadne.

Apelację od powyższego wyroku złożyła ubezpieczona, wnosząc o jego zmianę. W uzasadnieniu skarżąca wskazała, że nie rozumie dlaczego ZUS decyzją z 26 lutego 2015 r. odmówił jej doliczenia składki za styczeń 2015 w kwocie 612,98 zł (bez waloryzacji), jeżeli wcześniejszą decyzją z 28 stycznia 2015 r. doliczył jej składkę za grudzień 2014r. w kwocie 837,64 zł. Skarżąca wskazała, że domaga się doliczenia składki za styczeń 2015r. , a nie - za grudzień 2014r. Apelująca wniosła o doliczenie składki do emerytury za styczeń 2015r. w kwocie 612,98 zł. wraz z waloryzacją składki i odsetkami od lutego 2015 r., a ponadto o zwrot kosztów apelacji przez organ rentowy w kwocie 30 zł. Apelująca podniosła nadto , że w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego na stronie 3, wiersz 6 od dołu błędnie wskazano jej nazwisko -- C., a winno być prawidłowo - C..

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja ubezpieczonej nie jest zasadna. Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił stan faktyczny i właściwie zastosował prawo materialne.

Na etapie postępowania apelacyjnego spór skoncentrował się na kwestii ponownego ustalenia wysokości emerytury należnej ubezpieczonej w trybie art.108 ust.1 i 2 w związku z art.183 ust.6 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t.: Dz.U. z 2016r., poz.887) przez powiększenie jej wysokości o kwotę składki zaewidencjonowanej na koncie ubezpieczonej po dniu ustalenia prawa do emerytury (w niniejszej sprawie chodzi o składkę uiszczoną za okres zatrudnienia od 1 do 29 grudnia 2014r.). Mechanizm przeliczenia emerytury dla ubezpieczonych urodzonych po 31 grudnia 1948r. , kontynuujących podleganie ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po przejściu na emeryturę w wieku określonym w art.24 i 24a, polega na zwiększeniu świadczenia obliczonego według reguł art.26 o iloraz zwaloryzowanych składek zaewidencjonowanych na koncie pracującego emeryta po dniu ustalenia prawa do emerytury .

Aby odnieść się do zarzutów apelującej, należy w pierwszej kolejności uporządkować okoliczności faktyczne sprawy, które w świetle załączonych dowodów z dokumentów, znajdujących się w aktach emerytalnych ZUS, nie są sporne. Ubezpieczona nabyła prawo do emerytury w wieku 60 lat i 6 miesięcy z dniem 3 listopada 2014r. na podstawie art.24 ust.1a pkt 7, obliczonej w myśl art. 183 ust.5 cyt. ustawy jako emeryturę „mieszana” (20% emerytury obliczonej na podstawie art.53 i 80% emerytury obliczonej na podstawie art.26). Skutkiem wyliczenia emerytury w oparciu o art.183 ust.5 jest możliwość ponownego ustalenia jej wysokości z tytułu podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po dniu przyznania emerytury w oparciu o zasady z art.108 u.e.r.f.u.s. (art.183 ust.6).

Decyzją z 3 listopada 2014r., przyznającą prawo do emerytury od daty decyzji, obliczono wysokość świadczenia zaliczkowo z uwzględnieniem do wyliczenia emerytury kapitałowej (na podstawie art.26) kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kwotę kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę . Wypłata emerytury podlegała zawieszeniu z powodu kontynuowania zatrudnienia u dotychczasowego pracodawcy . Jak niespornie ustalił Sąd Okręgowy, kolejną decyzją z 9 stycznia 2015r. ustalono ostateczną wysokość emerytury i podjęto jej wypłatę od 1 grudnia 2014r. – a więc od pierwszego dnia miesiąca , w którym wpłynął wniosek o podjęcie wypłaty. Za grudzień 2014r. kwota świadczenia wyniosła 2.309,12 zł. brutto, a wnioskodawczyni kontynuowała zatrudnienie do 29 grudnia 2014r. Jak wynika z treści decyzji i zestawienia opłaconych składek, do wyliczenia emerytury kapitałowej w jej ostatecznej wysokości uwzględniono składki opłacone za 11 miesięcy 2014r. (od stycznia do listopada włącznie). W porównaniu do decyzji zaliczkowej z 3 listopada 2014r. - w kolejnej decyzji z 9 stycznia 2015r. wysokość składki zaewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wzrosła z kwoty 151.298,99 zł. do kwoty 152.752,77 zł. – tj. o kwotę 1453,78 zł., która z kolei stanowi sumę składek za październik i listopad 2014r. (682 zł. za 10.2014r. i 771,78 zł. za 11.2014r. - jak wynika z raportu opłaconych składek na 8 stycznia 2015r.

– na k.55/56 akt emerytalnych ZUS). Oznacza to, że kolejna decyzja z 28 stycznia 2015r. , wydana na wniosek ubezpieczonej z 16 stycznia 2015r., która uwzględnia dodatkową kwotę składki zaewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 837,64 zł. musi odnosić się do składki zaewidencjonowanej za grudzień 2014r. (po dacie poprzedniego raportu z 8 stycznia 2015r.) . Z notatki urzędowej pracownika ZUS wynika, że na 16 stycznia 2015r. ustalono przyrost składki na ww. kwotę 837,64 zł. (na k.67/68 akt emerytalnych ZUS). Nadto , jak wynika z pisma procesowego ZUS na k.11 akt sprawy, kwota 837,64 zł. stanowi składkę zaewidencjonowaną na koncie ubezpieczonej za miesiąc grudzień 2014r. Przy czym zgodnie z art.47 ust.1 pkt 1-3 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t.: Dz.U. z 2013r., poz.1442 ze zm.) płatnik ma obowiązek przekazywać składki na ubezpieczenie za dany miesiąc do 5, 10 bądź do 15-go następnego miesiąca - w zależności od rodzaju płatnika. Na marginesie można tylko zwrócić uwagę , że załączony do apelacji dokument – informacja płatnika składek z 6 października 2015r. wskazuje na uiszczenie składki na ubezpieczenie emerytalne wnioskodawczyni w kwocie 612,98 zł. w styczniu 2015r. bez wskazania , jakiego przychodu dotyczy (na k.22 akt sprawy).

Konkludując, wnioskodawczyni nabyła prawo do emerytury na podstawie art.24 u.e.r.f.u.s. od 3 listopada 2014r. Po tej dacie podlegała ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym do 29 grudnia 2014r. i następnie w dniu 16 stycznia 2015r. złożyła wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury. Zgodnie zatem z art.108 ust.1 u.e.r.f.u.s. , jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w art. 24 lub 24a, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w ust. 2. W myśl ust.2, emerytury obliczone według zasad określonych w art. 26 powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa w art. 24 i 24a, i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażoną w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 4 i 5. W trybie powołanego art.108 ust.2 u.e.r.f.u.s. ZUS wydał ubezpieczonej decyzję z 28 stycznia 2015r. na wniosek z 16 stycznia 2015r. , złożony po ustaniu stosunku pracy, powiększając emeryturę obliczoną ostatecznie wcześniejszą decyzją z 9 stycznia 2015r. (po decyzji zaliczkowej z 3 listopada 2014r.) o kwotę będącą wynikiem podzielenia sumy składek zaewidencjonowanych po dacie przyznania prawa do emerytury, a więc po miesiącu listopadzie 2014r., i zwaloryzowanych zgodnie z art.25 przez wyrażone w miesiącach dalsze trwanie życia (250,50). Innymi słowy, wniosek z 16 stycznia 2015r. (załatwiony prawomocną decyzją z 28 stycznia 2015r.) wyczerpał tryb ponownego ustalenia emerytury po ustaniu ubezpieczeń społecznych w dniu 29 grudnia 2014r. , wskazany w art.108 ust.2 u.e.r.f.u.s. Mimo to, w dniu 20 lutego 2015r. ubezpieczona złożyła kolejny wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury. Jest to zatem również kolejny wniosek w trybie art.108 ust.2 u.e.r.f.u.s. i jednocześnie drugi wniosek o ustalenie wysokości emerytury już po ustaniu ubezpieczeń społecznych (pierwszy został złożony w dniu 16 stycznia 2015r.). Aby jednak zapobiec zbyt częstemu występowaniu z wnioskiem w trybie art. 108 u.e.r.f.u.s., w ust.3 przewidziano, że ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych. Gdy zatem ubezpieczona w dalszym ciągu podlegała ubezpieczeniom w trakcie pobierania emerytury (chodzi o styczeń 2015r.) , ma możliwość ponownego wystąpienia z wnioskiem o ustalenie wysokości świadczenia, ale nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu kolejnych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych (gdyby podlegała takim ubezpieczeniom po 29 grudnia 2014r.) .

Słusznie przy tym podniósł Sąd Okręgowy, że ubezpieczona nie kwestionowała treści opisanych wyżej decyzji . W szczególności nie kwestionowała decyzji z 28 stycznia 2015r., wydanej na skutek wniosku z 16 stycznia 2015r., a na mocy tej decyzji dokonano ponownego ustalenia wysokości emerytury przez jej powiększenie o kwotę wynikającą z podzielenia składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej po ustaleniu prawa do emerytury, a więc zgodnie z treścią art.108 ust.2 u.e.r.f.u.s.

Uznając zatem w świetle powyższych okoliczności, że zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego odpowiada prawu, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

S. M. M. B. M.